

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ
พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมทรัพยากรน้ำ

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง"

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ฉบับปรับปรุง)

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ การบริหารจัดการน้ำเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่นอกเขตชลประทานเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนหรือท้องถิ่นเพื่อบริหารจัดการน้ำด้วยตนเอง เพิ่มศักยภาพและทักษะด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมโดย “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกิดความมั่นคงทางน้ำ อาหาร เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นท้องถิ่นและชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้บนความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติ

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหาสาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไรและผลกระทบของปัญหาคืออะไร

ปัญหาการเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำ หรือเสื่อมประโยชน์ต่อการใช้น้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ ปัญหาการเกิดภาวะมลพิษแก่แหล่งน้ำหรือระบบนิเวศแหล่งน้ำ ในทรัพยากรน้ำสาธารณะ

สาเหตุของปัญหา เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจประเภทต่างๆ ที่มีการก่อสร้าง ถม ขุด ปรับหรือเปลี่ยนสภาพพื้นที่ หรือดำเนินกิจกรรมอื่นใด ที่มีผลกระทบต่อแหล่งน้ำ ระบบนิเวศ แหล่งน้ำ และมีผลกระทบกับทรัพยากรน้ำสาธารณะ การขยายตัวของชุมชนเมือง อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ การอุตสาหกรรม และการทำการเกษตร มีการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวัน มีการเท ทิ้ง หรือระบายน้ำเสียหรือของเสีย ลงในทรัพยากรน้ำ สาธารณะโดยตรง โดยไม่ผ่านการบำบัด พื้นที่ทำการเกษตรมีการใช้ยาหรือเคมีภัณฑ์หรือวัตถุอันตราย ในทรัพยากรน้ำสาธารณะ อันจะมีผลทำให้เกิดสภาพเป็นพิษ ส่งผลเสียต่อคุณภาพน้ำ

ผลกระทบของปัญหา การเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำ มลพิษทางน้ำมีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศแหล่งน้ำ กระทบต่อวงจรชีวิตของสัตว์น้ำส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนอันส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวม จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของชุมชนเมือง สาเหตุของปัญหาและผลกระทบของปัญหาการเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำและมลพิษทางน้ำมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้นตามการขยายตัวดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัย มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อการอนุรักษ์และ การพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

แหล่งน้ำสาธารณะและทรัพยากรน้ำสาธารณะเป็นของส่วนรวม ประชาชนทุกคนย่อมมี สิทธิใช้ประโยชน์ในกิจกรรมหรือในที่ดินของตน การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจหรือการดำเนิน กิจกรรมตามปกติทั่วไปเพื่อประโยชน์ในที่ดินของตน ที่มีผลกระทบต่อแหล่งน้ำ หรือเสื่อมประโยชน์ต่อการใช้น้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ การเกิดภาวะมลพิษแก่แหล่งน้ำหรือระบบ นิเวศแหล่งน้ำ การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่มีมาตรการห้ามการกระทำหรือละเว้นการกระทำ เพื่อป้องกันไม่ให้คุณภาพน้ำเสื่อมสภาพ หรือปนเปื้อน มีลักษณะเป็นการกำหนดให้ประชาชน ต้องปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งในการประกอบอาชีพหรือดำรงชีวิต ของประชาชน ซึ่งจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชนไม่สามารถทำภารกิจนี้ได้

๒.วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

๑) ลดปัญหาการเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำและระบบนิเวศแหล่งน้ำ เช่น แหล่งน้ำท่วมทัน ดินเขิน เหือดแห้ง อันเกิดจากการการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจหรือการดำเนินกิจกรรมตามปกติ ทั่วไป เพื่อประโยชน์ในที่ดินของบุคคลที่มีผลกระทบต่อแหล่งน้ำ ที่ไม่ได้ เป็นการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ

๒) ป้องกันและลดปัญหาการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างใดๆ ที่เป็นการล่อล้าพื้นที่ทรัพยากรน้ำ สาธารณะเพิ่มเติมในอนาคต

๓) ลดปริมาณการระบายน้ำเสียหรือของเสีย ลงในทรัพยากรน้ำสาธารณะโดยตรงหรือ โดยไม่ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๔) ลดความรุนแรงของภาวะมลพิษในทรัพยากรน้ำสาธารณะ ที่อาจก่อให้เกิดผลเสีย ต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ สัตว์ และพืช ตลอดจนระบบนิเวศแหล่งน้ำ

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

๑) มาตรการที่ไม่ใช่กฎหมาย การจัดกิจกรรมรณรงค์ในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันอนุรักษ์ และพัฒนาแม่น้ำคูคลองแห่งชาติ เป็นต้น การปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชนในการเรียนรู้และ เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญ ในการรักษาคุณภาพของแหล่งน้ำ รณรงค์ให้หน่วยงาน องค์กรต่างๆ มีการบำบัดและขจัดสารพิษ ก่อนที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ รณรงค์ให้ช่วยกันลดปริมาณการใช้น้ำ และลดปริมาณขยะในครัวเรือน ช่วยกันป้องกันน้ำเน่าเสีย ไม่ทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลหรือสารพิษลงในแหล่งน้ำ หรือท่อระบายน้ำ

ปัจจุบันภาครัฐได้ตระหนักถึงปัญหาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำและความเสื่อมโทรม ของแหล่งน้ำ จึงได้เข้าไปดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำในรูปแบบต่างๆ เช่น การขุดลอกแหล่งน้ำ การกำจัดน้ำเสียและการควบคุมมลพิษทางน้ำ เป็นต้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ทุกๆ สิ่งในสังคม ทั้งคน สัตว์และพืช ฯลฯ มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการดำเนินชีวิตที่ดี มีความหลากหลายทางชีวภาพ ประชาชนมีน้ำใช้อย่างยั่งยืนและทั่วถึง

จากสภาพปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำและความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำ แม้ว่าภาครัฐได้ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้และได้พยายามดำเนินการแก้ไขมาโดยตลอด แต่ปรากฏว่า ปัญหาต่างๆ ก็ยังมีอยู่อย่างเดิมและมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การเสื่อมสภาพ ของแหล่งน้ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพของคุณภาพน้ำที่เสื่อมโทรมลงอย่างต่อเนื่อง การเสื่อมประโยชน์ ต่อการใช้น้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ ที่จำเป็นต้องมี กระบวนการจัดการน้ำทั้งปริมาณและคุณภาพอย่างสอดคล้องและบูรณาการเพื่อป้องกันการบุกรุก แหล่งน้ำสาธารณะ การเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำ การป้องกันและลดการเกิดภาวะมลพิษแก่แหล่งน้ำ โดยอาศัยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

๒) มาตรการทางกฎหมาย ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายทั้งสองฉบับ กำหนดมาตรการในการบังคับ ผู้ประกอบการโรงงานหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษให้ปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม การปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำ เป็นการกำหนดมาตรฐานมลพิษจากแหล่งกำเนิดเท่านั้น แต่ยังขาดมาตรการห้ามการกระทำหรือละเว้นการกระทำที่เกี่ยวกับการทำให้เสื่อมสภาพของแหล่งน้ำ หรือเสื่อมประโยชน์ต่อการใช้น้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ เช่น การทำให้แหล่งน้ำท่วมท้น ดินเขิน เหือดแห้ง กระทบต่อระบบนิเวศ และมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการพัฒนาแหล่งน้ำ

๓) มติคณะรัฐมนตรี มีการกำหนดมาตรการการอนุรักษ์ คุ้มครอง พื้นฟู พื้นที่ชุ่มน้ำ ให้หน่วยงานราชการต่างๆ ปฏิบัติตาม แต่ไม่มีผลใช้บังคับกับประชาชน

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาอย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

เทียบเคียงกฎหมายที่ใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในเรื่องการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ คือกฎหมายของประเทศเกาหลี โดยในประเทศเกาหลีการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ จะออกเป็นกฎหมายในการกำหนดข้อห้ามการกระทำต่างๆ เพื่อป้องกันไม่ให้คุณภาพน้ำเสื่อมสภาพหรือปนเปื้อน ที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ แต่กฎหมายของประเทศเกาหลีจะมีเรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำโดยการกำหนดการใช้ประโยชน์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอนุรักษ์แหล่งน้ำด้วย แต่จะออกเป็นกฎหมายหลายฉบับในแต่ละลุ่มน้ำ กล่าวโดยสรุปประเทศเกาหลีใช้มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาการเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำ หรือเสื่อมประโยชน์ต่อการใช้น้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ ปัญหาการเกิดภาวะมลพิษแก่แหล่งน้ำหรือระบบนิเวศแหล่งน้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ ซึ่งมาตรการดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้ได้กับของประเทศไทย

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

กรมทรัพยากรน้ำได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำ คณะกรรมการลุ่มน้ำ องค์กรผู้ใช้น้ำ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ พ.ศ.จำนวน ๖ ครั้ง ดังนี้

๑) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นของการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๘ ในภูมิภาค ภาคละ ๑ ครั้ง จำนวน ๕ ครั้ง (ครั้งละ ๑๒๐ คน) ประกอบด้วย

- ครั้งที่ ๑ พื้นที่ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒
- ครั้งที่ ๒ พื้นที่ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒
- ครั้งที่ ๓ พื้นที่ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒
- ครั้งที่ ๔ พื้นที่ภาคตะวันตก จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓
- ครั้งที่ ๕ พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓

๒) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการรับฟังความคิดเห็นและสร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑ ครั้ง มีผู้เข้าร่วมประชุม ๒๐๐ คน เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓

นอกจากนี้ ยังได้นำร่างกฎกระทรวงดังกล่าว ผ่านความเห็นชอบจาก กนช. โดยได้มีการนำเข้าไปประชุม กนช. และได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการฯ พิจารณา โดยในคณะกรรมการ กนช. ได้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หลายหน่วยงาน

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

การกำหนดข้อห้ามตามที่ปรากฏในร่างกฎกระทรวงนี้ใช้หลักการเดียวกับข้อห้ามของกฎหมายคุ้มครองมลพิษทางน้ำในหลายๆ ฉบับ เช่น กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กฎหมายโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎหมายการประปา ที่มีมาตรการห้ามการกระทำหรือละเว้นการกระทำเพื่อป้องกันไม่ทำให้คุณภาพน้ำเสื่อมสภาพ หรือปนเปื้อน อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีการกระทำหรือละเว้นการกระทำไม่ได้มีผลทำให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะปนเปื้อนเกินกว่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทั้งตามที่กฎหมายกำหนดแต่จำเป็นต้องใช้มาตรการคุ้มครองเป็นพิเศษ ในการรักษาคุณภาพน้ำการเชื่อมโยงในแหล่งน้ำสาธารณะนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถใช้มาตรการในกฎกระทรวงมาควบคุมได้

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

๑) ภาระต่อประชาชน ประชาชนถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ และมีหน้าที่หรือภาระตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอยู่แล้ว เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวกำหนดมาตรการในการบังคับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษให้ปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำเป็นการกำหนดมาตรฐานมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่จะสามารถระบายลงแหล่งน้ำสาธารณะได้ ร่างกฎกระทรวงนี้จะนำเอามาตรฐานที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าวมาใช้เป็นมาตรฐานในการควบคุม จึงเป็นมาตรการควบคุมที่เสริมกัน

๒) ภาระต่อหน่วยงานของรัฐ โดยร่างกฎกระทรวงนี้จะบังคับเป็นการทั่วไป หน่วยงานที่ทำหน้าที่ ภารกิจเกี่ยวกับด้านทรัพยากรน้ำ สามารถนำไปใช้เสริมมาตรการที่มีอยู่แล้ว จึงไม่เป็นภาระต่อหน่วยงานของรัฐ

๓) การฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่กำหนดในร่างกฎกระทรวงนี้ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๖ ได้คำนึงถึงหลักการกำหนดโทษทางอาญา และได้กำหนดให้มีบทบัญญัติกำหนดโทษอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง (๒)

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑อย่างไร

ผู้ที่ได้รับผลกระทบคือผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพียงแต่ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้จะเข้าไปเสริมมาตรการที่กฎหมายดังกล่าวกำหนดไว้ การจัดการสิ่งปลูกสร้างใดๆ ที่ล่วงล้ำพื้นที่สาธารณะ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นเพิ่มเติมในอนาคต จึงไม่ต้องมีการเยียวยาเนื่องจากเสมือนไม่ได้รับผลกระทบ

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ประโยชน์ต่อประเทศ หลักมนุษยธรรมขั้นพื้นฐานการเข้าถึงน้ำสะอาด (ประเทศไทยเป็นภาคีมีอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ต้องปฏิบัติ) ลดภาระด้านการสาธารณสุข เนื่องจากหากแหล่งน้ำที่เน่าเสียเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรคมามากมาย

ประโยชน์ต่อสังคม ประชาชนมีสุขภาพดี ทักษะคุณภาพความสวยงามของแหล่งน้ำสามารถใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจหรือจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อความบันเทิง เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำลดการสูญพันธุ์ของสัตว์น้ำบางชนิด

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมทรัพยากรน้ำ

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไรและมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่

กรมทรัพยากรน้ำมีภารกิจในการดำเนินการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ เมื่อได้ดำเนินการพัฒนาเชิงอนุรักษ์แล้วเสร็จ ต้องประสานงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำสาธาณณะนั้น ในการนำหลักเกณฑ์และวิธีการตามร่างกฎกระทรวงนี้ไปใช้เพื่อป้องกันการบุกรุกหรือดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เป็นการทำให้เสื่อมสภาพแหล่งน้ำ และป้องกันการทำให้เกิดมลพิษทางน้ำ ลงในทรัพยากรน้ำสาธาณณะโดยตรงหรือโดยไม่ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานการระบายน้ำทั้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ร่างกฎกระทรวงนี้กำหนดให้กลไกสำคัญที่หน่วยงานจะต้องมีการดำเนินการตามกฎหมายให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนมีระยะเวลาในการศึกษาและทำความเข้าใจในหลักเกณฑ์การห้ามการกระทำหรือละเว้นการกระทำเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำหรือมลพิษทางน้ำตามร่างกฎกระทรวงนี้ โดยกรมทรัพยากรน้ำประสานงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำสาธาณณะนั้น และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ร่างกฎกระทรวงนี้ผ่านสื่อต่างๆ รวมทั้งกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในระยะ ๓ ปีแรกเป็นจำนวน-บาทอัตราค่าจ้างที่ต้องใช้ - อัตราอัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้ว - อัตรา อัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่มขึ้น - อัตรา

การดำเนินการและบังคับการให้เป็นไปตามร่างกฎกระทรวงนี้ กรมทรัพยากรน้ำไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ เนื่องจากกรมทรัพยากรน้ำสามารถใช้อัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้วได้ นอกจากนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

การเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำ และมลพิษทางน้ำย่อมส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น ด้านการท่องเที่ยว หากแหล่งน้ำเน่าเสียจะทำให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเสียหาย เกิดทัศนียภาพที่ไม่น่าชม ด้านการขนส่งน้ำเน่าเสียจะเป็นการทำลายทัศนียภาพในการขนส่งทางน้ำ และอาจส่งผลให้แหล่งน้ำล้นคลองตื้นเขินได้ ด้านต้นทุนในการบำบัดน้ำเสียการที่มีน้ำเสียจำนวนมาก ทำให้ใช้งบประมาณสูงในการบำบัด รวมถึงการนำไปผลิตประปาก็ต้องใช้ต้นทุนค่อนข้างสูง ซึ่งการพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจจะทำได้ยากยิ่งขึ้นหากมีแหล่งน้ำที่เน่าเสีย สกปรก เป็นที่น่ารังเกียจ และไม่มีหน่วยงานใดต้องการมาลงทุนในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านมลพิษ และสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม เช่น หากเป็นโรงงานผลิตอาหาร ก็จะไม่เลือกแหล่งที่ไม่มีปัญหาด้านมลพิษเหล่านี้เพื่อความสะอาดในการผลิต หากมีมาตรการในการป้องกันและควบคุมตามร่างกฎกระทรวงนี้มาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ก็จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจในภาพรวม

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ประชาชนสามารถเข้าถึงน้ำสะอาด อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ตามหลักสิทธิมนุษยชน และหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมกับภาครัฐในการป้องกันและแก้ไขปัญหา การเสื่อมสภาพของแหล่งน้ำ การบุกรุกแหล่งน้ำ สาธารณะ และมลพิษทางน้ำ

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

แหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ แหล่งน้ำและทางน้ำมีสุขภาพ (River Health Index : RHI) ตามมาตรฐานของสากล และมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อป้องกันการบุกรุกแหล่งน้ำ สาธารณะ ป้องกันและลดการเกิดภาวะมลพิษแก่แหล่งน้ำ หรือระบบนิเวศแหล่งน้ำ หรือทำให้น้ำมีสภาพเป็นพิษจนน่าจะเป็นอันตรายต่อแหล่งน้ำ หรือระบบนิเวศแหล่งน้ำ หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน ตลอดจนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำมีทัศนียภาพความสวยงามของแหล่งน้ำสามารถใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจหรือจัดกิจกรรมทางน้ำเพื่อความบันเทิงได้

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต -

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ -

